

ČUKE na PALCI.

Izhaja vsak četrtek. — Uredništvo in upravnishstvo v Gorici, Via C. Pavetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdaj. in odg. ured. FRANCE BEVK.
Cena oglasa: 1 milim. visocine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, bančna obvestila, poslana, vabila, naznanila itd. vsaka vrsta L. 1.—. — Celoletna naročnina L. 15.—. — Za inozemstvo L. 22.50.

Leto IV.

GORICA, četrtek dne 6. avgusta 1925.

Šl. 32.

Od človeka loči se žival vnaprej.

Vedno se borimo;
naga moda preč!
Bolj ko pa kričimo,
te je mode več.

Krave so sklenile
dati dober vzgled.
Isto pa je sklenil
tudi zbor prasat.

Bodo se oblekli
v glavnem vsaj odslej,
od človeka loči
se žival vnaprej.

Kar pokaže človek,
skrije naj žival...
Človek nima čuta,
da b' se sramoval.

Gorica, dne 6. avgusta.

Ne da bi se človek jezil, vročina je letos res tako in vreme tako lepo in stanovito, da raste trava po strehah. Če že niso pasji dnevi, so pa zabji dnevi, zakaj vode je na vse kraje dovolj in preveč.

V teh pasjih dneh je postalo tudi Francozom prevroče v Porurju, zato so ga izpraznili. Nemci se baje niso mnogo jokali. So se namreč bolj Francozi, ki so lepo sedeli ondutam in jih ni nič kaj mikalo v Maroko. Tudi je lepše čepeč v gostilnah, pri kuharicah in deklah, kot v vročih strelnih jarkih, v kateri pada jeklen dež. Marsikatera manj krepstna nemška devotka je tudi potočila to ali ono solzo za njimi. V spomin pa si je obdržala svojega malega Francoza, če ni bil celo po afriško pobarvan njen dojenček. Tako bo Porurje še vedno zasedeno s precej veliko četo malih Francozov in te zasedbe ne bo konec, dokler se mladi kričaji ne ponemčijo.

V S.H.S. pravijo, da je Radič zelo pameten. Tudi Čuk na palci to misli. Kdor je pameten gre raje k skledi kot pa čepi v kehi. Tako pamet ima še pes pa bi je Radič ne imel. Živila kraljevska republika i Moskva!

V Belgradu so sprejeli nov tiskovni zakon, ki se sicer Čuka nič ne tiče, a se mu veni, dar zdi premil. Čuk na palci bi nasprotnikom sploh nič ne pusil poročati. Tudi o vremenu ne. Evo primera: »Z juga so pridri črni oblaki, nevihta se je vsula nad Ljubljano«. — To lahko pomeni res pravo nevihto, lahko pa tudi kaj drugega. Zato na črto čez!

Opozicijski listi naj bi izhajali bel, za stranišče mesarje, branjevke. Tudi kazni so premile. List, ki se pregreši proti tiskovnemu zakonu, bi moral kriti vsaj državni proračun, plačati vojne dolgove in dati kak tuji državi na račun S.H.S. večje posojilo.

V Bolgariji se je kralj baje naveličal Cankove vlade. Bog je res daleko in čar visoko, če ni narobe. Kdaj so se Bolgari že naveličali Cankova, kralj pa šele zdaj. Cankov je stavil za

svoj odstop edini pogoj: da mu je zagotovljeno življenje. Večno živi v spominu bolgarskega naroda. Čuk na palci pa mu ne jamči za butico, četudi mu jamči kralj in nova vlada.

Ce pomislimo, da pri nas

ni nič novega, smo s poročilom hitro pri koncu. Poslanci so na počitnicah in na zofah, vsak po svojem in če se ne motimo je tudi najbolje, da tam ostanejo. Samo da »spagca« sega do njih. To pravi Čuk na palci.

V ŠOLI.

Učitelj: Kakšna je naša zemlja?

Učenec: Po noči je okrogla.

Učitelj: Kie si to izvedel?

Učenec: Moj oče pravi mami, kadar pride okrogel domov: Saj ni čuda, če postanem okrogel, ko se na zemlja tako salamensko suče.

GOVOR.

(Ob priliki mature govoril svojim sošolcem v mislih Karlo.)

Dragi sotrpini!

Bog je vstvaril žensko iz Adamovega rebra in rekel: »Bodi ti v tolažbo in v veselje, da ti bo dolg čas...«, namreč brez nje. Dovolite mi opazko, da mogoče ni moj citat čisto dobeseden, ker se že od nekdaj nisem rad učil verouka, iz enostavnega vzroka, ker sem imel vedno prav dobro. Torej Bog je vstvaril... in tako dalje...; pa tudi naučni minister za vere in znanost je predpisal maturo iz same čistosti dobrotljivosti, da se nocoj tukaj le pri svetlih mizah veselite.

Torej »matura«. Nešteto noči sem si ubijal glavo z vprašanjem, od kod je nastalo to, tako strahovito ime. Med kanskritskimi imeni ga ni, tudi kitajski slovar ga nima, kar mi pride nekega dne na misel, da tiči njen koren v naši krepki besedi »matast«. Poleg enakega korena, potrjuje mojo domnevo tudi tale razlog: ali nisi popolnoma matast, kadar sediš pred zelenim travnikom, okrog katerega se pase vse polno »cvekov« lačnih živinčev. »Cveki«, ali po nekom »pinči« imenovani, so cvetlice, ki jih gojiš celih osem let....

Dragi sotrpini! Ko sem vam

razložil razvoj in pomen te strašne besede, vam stisnem, v mislih namreč, roko in rečem: »Končali ste!«... Ali veste, kaj pomeni ta beseda? Ta beseda pomeni: končali ste in nič drugega. Vaš vodeni pot vaših možganov je izbrisal vse grehe črne preteklosti: zapuščene »vdove«, kajenje na škrlovcu in na Pungratu, prepogosto obiskovanje Šifrarjeve kapelice, vozenje, zlasti še, ker se prične sedaj nova doba, doba pohoda na Mont Everest znanosti in izobrazbe. Dragi, ali ste se že vpisali v Amundzenovo ekspedicijo teologije, tehnike in jusa?

Dragi bivši sotrpini! Nočem se spominjati vaše temne in žalostne preteklosti, nočem vas voziti v Dantejev pekel vaših prestanih muk sredi štirih sten. Molče preidem preko vaše temne, zbičane zgodovine in se ozrem na kupolo sv. Petra vaše vesele bodočnosti. Poslušajte nasvet vašega sotrpina in upoštevajte aktualno važnost Musolinijevega predloga, da se izražam s pesniškimi okraski.

Dragi sotrpini! Prišli ste na križ ceste, kakor tisti osel ste prišli, ki je ubežal svojemu gospodarju in premišljeval... Ali veste, kaj je premišljeval osel? Osel je premišljeval: »Kam naj grem, naprej ali nazaj? Če grem naprej, bom prišel drugemu gospodarju v ro-

ke, če grem nazaj, bom prišel staremu. Tepel me bo ta, tepel me bo oni. Ali ni boljše, da me tepe moj gospodar, ki sem ga že itak vajen?...« In osel se je obrnil nazaj. Kaj pa bi napravili vi, sotrpini? Naravno, čemu bi me tepel ta, čemu oni? Kaj ne, vlegli bi se lepo sredi ceste, zadremali v prijetnih sanjah, da raste okrog vas kraj ceste, sočna travca in teče v bližini bistri studenček. Sotrpini, razložil sem vam svoj glavni načrt, kajti pokazal vam bom, da bi bil gospodar, h kateremu bi padli, vi osli, v roko, še krutejši kot vaš iz vaše zgodovine!

Eko, sotrpini! Na vsak način moram po analogiji — da se izrazim po šolsko, zakar vas prosim oprostjenja — sklepati, da ste Don Juan, Sanho Panhi in Don Kišoti. Kajti vsi ljudje — kaj vredni — so Don Juan, Sanho Panhi in Don Kišoti. Kot takim je nujno, da se vam preskrbi takšna socialna pozicija, na kateri boste lahko zadostili Don Juana, Sanho Panhu in Don Kišotu. (V oklepaju naslednje: vpoštevajoč, da ste končali šele gimnazijo, se mi zdi potrebno, da vam razložim, kdo je Don Juan, kdo Sanho Panho in kdo Don Kišot. Don Juan je namreč Don Juan, Sanho Panho je, Sanho Panho in Don Kišot je seveda Don Kišot, kar sem si usojal, zavedajoč se, da znate perfektno samo slovenščino, prevestj na naš nerodni jezik v Don Gospodičneljub, Sanho Piškoljub in Don Svetinjeljub. Torej, dragi sotrpini, upoštevajoč ta tri dejstva, se mi zdi, da je moja naloga, najti vam stan, ki bo zasidral varno vašo socialno, moderno življensko pozicijo. Začnimo! Vzdignem prvi prst!)

Medicina!... Brr! Predstavljajte si mrtvašnico loš banjo... človeška čreva... smrda... Fuj. Brrr!... Ali vam je že slabo?... Potem nož!!... Pridete domov iz univerze, kjer ste delali eksperimente z nožem, s katerim ste rezali in štrgali po trebuhu kake stare babe, pravim pridete domov in si — z istim nožem prav komodno odrežete kos kruha in ga z največjim apetitom pojedete!... Ali imate še kaj apetita? (Oomba stenografa: Dva študenta nesejo iz sobe.) Brr!... Že vidim, ta stan ni za vašo socialno eksistenco... Ne rečem tudi zdravniški so Don Gospodičneljub in Sanho Piškeljubi ali....

Drugi prst! »Dottore delle vacche!«... po naše živinski zdravnik, podoba pijančka!

Pa, predstavljajte si, da gre z roko v — zadnjico... Brr! (Op. sten.: Dva študenta hitita v kot in izplijeta vso svojo šareno pomaturantsko večerjo.)

Tretji prst! Čujte natančno! Fi-lo-so-fi-ja. Od nekdanjega vaš največji sovražnik, posebej ljen v osebi bradatega profesorja Abrakadabre, ki nas je nocoj blagohotno počastil s svojim obiskom, za kar se mu v imenu vseh slavljencev zahvalim. (Op. sten.: Se mu pokloni.) Fi-lo-so-fi-ja! Brr! Čujte, ali se še spominjate kart po klopjo ob tisoč kilometrov dolgih filozofskih urah? Ali ste čuli ime že ono je strašno dolgočasno? In če istovetimo filozofijo z profesorjem, kje se najde učenjak na svetu, ki bi dognal, kdo je dolgočasnejši: fi-lo-so-fi-ja ali pro-fe-so-so-r? In če premislite, da boste morali prenašati vse to, kar ste hudega povzročili svojemu profesorju filozofije...? Ne, ne, nismo rojeni za mučenike in mučitelje, živimo v veku svobode! (Op. sten.: Navdušen: »Ne, ne!« in »Živijo!« v dvorani.)

Četrti prst! Tehnika! Ne rečem, imenitna stvar, tudi zanimiva in... tudi nese, ali, so trpini, nimate že dosti trpljenj. So trpini, naše glave so pretrde za tehniko, naše kranjske buče, iz zdrave slovenske korenine, ki prenesemo sicer marsikatero, ali... Se še spominjate, kako je padala takrat po njih na Hujah, ko se je tovaršu Milkotu zlomila palčica, čisto nova, z zlatim plehom okovana palčica pod oknom njegove začasne Anice? (Op. sten.: Navdušen »Živjo Milkot! Živijo trde kranjske buče, dol s tehniko!«)

Vzdignem peti prst, srečni prst in zakličem veselo: jus! Ali ste čuli, kako zvočna, elastična beseda, ki jo pozna že vsak naš kmetič? Jus je pot, je rimska cesta na nebu študentovskega življenja! Oglejmo si njegove dobrine! Prvič: ni ti potreba hoditi k predavanjem; drugič: ni se potreba učiti, kar pač upam, da smatrate za glavno. Tretjič: sijajna bodočnost, karijera: advokat — ljudski dobrotnik in vrelec lir — državni poslanec, ministerski predsednik. Dragi sotrpini! Nikar naj vas ne plaši, da pokajo kdaj stolji v telnici. Saj sem že povdaril enkrat, da so naše buče trde. Tu je naš cilj, naša pot, posuša s krokanjem in trganjem velikomestnih cvetlic in tista človeška pošast Delo — da se pesniško izražam — se je skrila nekam daleč, tja v deseto deželo. Bratje! kupice in živijo: Jus! (Op. sten.: Navdušen »Živijo jus!«)

Toda treba mi je poklicati na pomoč še šesti prst! Še eno je pot, ki vodi do našega cilja, do zelenega travnika na križ cesti, o katerem bi tako slad-

ko sanjal osel, če bi ne šel nazaj. Poglejte okrog sebe, kje je največ denarja, kje so najsjajnejše plače in je najmanj dela! Kje? No, čakajte! Kje je največ denarja nakopičenega? V bankah vendar! Banka, o ti zvezda severnica, ti senj našega hrepenenja, pribežališče vseh faliranih študentov, vseh tridesetsemestralnih akademikov, vseh onih, ki se držijo zlate sredine! Tudi tja naj vodi vaša pot, da ostanete zvesti svojemu študentovstvu! Živi vas banka! Moje častitke!

Pisano v Piacenzi, dne zadnjega srednjega prvega četrta stoletja v devetstoletju drugega tisočletja.

ODGOVOR.

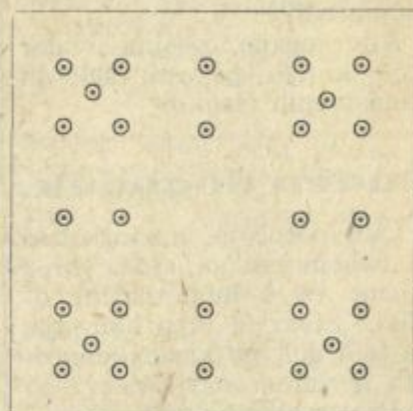
Stric, (ki je težko bolan): »Za slučaj, da umriem, ti bom zapustil svojo dragoceno knjižnico, upam, da jo boš znal ceniti.«

Nečak, (mu pade v besedo): O — in starinar še bolj kot jaz, stric!

Rešitev uganke.

Sluga je popil štiri kozarce, iz sredine na vsaki strani mize po enega. Drugega pa je postavil v sredo med štiri kozarce na vogal, na desno ali na levo, da je bilo pet kozrcev. Na sredi stranice sta ostala dva kozarca. In ker je bilo na vsakem vogalu po pet kozrcev, zneso 12 kozrcev, če jih štejejo z vogala na vogal.

Slika kaže tako-le:

Prav so rešili:

1. Hary Gissman, Tržič 156.
2. Viktor Justihar, Tržič 97.
3. Bašin Anton, Volosko. 4.
4. Hilarij Frančeškin, Gorica. 5.
5. Karol Malalan, Il. Bistrica. 6.
6. Uršič Anton, Polhov Gradec.
7. Štemberger Pavla, Trst. 8.
8. Justin Anton, Otoče 17, Potnart. 9.
9. Volčič Ivan, Komen 114. 10.
10. Bogomir Zornik, Opatija. 11.
11. Marija Mohorič, Korito 8, Ledine. 12.
12. Draščič Mijo, S. Martin 111. Pinguente. 13.
13. Gorup Adalbert, Jesenice 120, SHS. 14.
14. Sivec Matija, Polhov gradec. 15.
15. Marcela Šuligoj.

Izžreban je bil Justin Anton, Otoče 17. P. Podnart.

Pred sodnijo.

Sodnik: Kako to? V predsobi ste vse pokradli. V spalnico, kjer so ležale večje dragocenosti, pa niste šli.

Tat: Kdo bi bil tako brezobziren, da bi mirne ljudi budil?

J. Jurkovič — Karlo:

Drugovanje.

(Ropot.) Kakšen ropot? Moj Bog! Samo da ni ona žena... Sedaj je spet mirno. Morda se mi je samo tako zdelo. (Ropot.) Zopet! V resnici nekdo tolče... O Bog, usmili se me! Kakor da nekdo vrata odpira. (Polona, z belim pogrinjalom zagrnjena, lica ji pokriva koprena, Vstopi, šepetaje.) Kaj se ono beli?... Giblje se. Sem gre. (Polona stopa polahkoma k njemu). Človek je! Žena! Duh! Moj Bog in vsi svetniki, pomagajte mi! Gorje meni!... Kaj naj počnem! Glej, glej, vedno bližje... Sedaj se je ustavil. Gleda me, strašno me gleda. (Si zagrne z rokami oči.)

XIII. PRIZOR.

Petrica in Polona.

POLONA (stopi korak bližje, s svečanim glasom). Vicko Golibradič!

PETRICA (zase): Po imenu me imenuje.

POLONA (stopi še korak bližje): Vicko Golibradič. (Privije svetiljko. Petrica si zatisne z rokami oči, a ona ga pogleda v obraz in vsklikne in odskoči dva koraka nazaj.)

PETRICA (zase): Oho! Kaj je to? Ta duh se me menda boji... Kdo bi to bil?... Ha! Takoj bomo videli... (Vstane, pristopi počasi h Poloni in jo zagradi za roko.) Ti nisi duh!... Ti nisi duh; a tudi vem kdo si... Ti si kuharica Kristina!

POLONA: Nič mi ne pomaga tajiti. Sem.

ČULIČ (skozi okno s hodnika): Za vrata! Pravi, da je.

PETRICA: O Kristina! Torej si me vendar razumela?

POLONA: Oh, sem... Ali gospod...

PETRICA: Ne, cvet vseh kuharic. Prosim te, ne imenuj me več gospo-

da; temveč me zovi s sladkim imenom ljubezni. Reci mi; ti. Kajti, med nami povedano, jaz pravzaprav nisem noben gospod; temveč le brivec. Tako se bova lažje razumela. Moja »žajfa« in tvoja kuhavnica nista tako zelo oddaljeni, kakor si ti mislila... A sedaj mi povej, kaj si hotela.

POLONA (se brani): Pustite me. Jaz grem.

PETRICA: Ne, ne pustim te. Že dolgo sem iskal priliko, da ti razodenem, kaj občutim. Kristina, ne brani se sladkemu čuvstvu, s katerim si me obdala. Prišla si, da potrkas na vrata mojega srca. Glej, na široko ti ga odpiram.

POLONA: Vi me torej ljubite?

PETRICA: Polagam vam srce pred noge.

POLONA: Pa je to srce svobodno?

PETRICA: Svobodno?... Kakor ptica v zraku.

POLONA: Pazi, kaj govoriš, Vic-

Nova uganka.

Predstavljajte si sledečo sliko:

Reka	Barka	A-Ribič	A-Koza	V-Volk	Z-Zelje

Ob reki stoji ribič, s seboj ima kozo, zelje in volka. Vse troje mora prepljati na nasprotni breg. Ima barko, Ribič, volk, koza in zelje tehtajo po 50 kg. Čoln pa nese samo 100 kg. Toda če pelje ribič prvo zelje čez reko, raztrže volk kozo. Če pelje prvo volka, pa poje kozo zelje. Ne sme biti ne to ne ono. Kako tedaj ribič naredi?

Kdor ugane, prejme v dar lepó knjigo povesti, slik in znanstvenih člankov.

Čuden dogodek.

Listi poročajo, humoristični in nehumoristični, toda brez izjeme vsi v humoristični obliki. Stvar ni brez humorja, pa tudi duh po kislih kumaricah je vmes, pasji dnevi so zadevo razpihnili v mehur.

Zgodilo se je v parlamentu. Tam so sobe. Ena soba, dve sobi, tri sobe. V sobah je hlad, polmrak, tudi kak mehka zofa je ob steni. Pride gospodična. Plaho potrkra in vpraša. Ali lahko govorim z mojim bratrancem?

O bratranči, koliko stvari, dovoljenih in nedovoljenih se je zgodilo na vaš račun. Ali vas ni sram?

Sploh pa: z bratranči se da zelo prijetno kramljati. To vedo gospodične.

Vratar tudi pozna, kako se taki reči streže, odpre vrata in pravi: »Prosim, vstopite«.

ka Golibradič. Duhovi včasih ti misliš.

PETRIC: Kako to? Ti da veš?... No, ako je kdaj kaj bilo, to je minulo. Sedaj sem čisto sam svoj.

POLONA: Torej si svoboden?

PETRIC: Svoboden

POLONA: Z nikomur zvezan?

PETRIC: Z nikomur.

POLONA: Veš svoj?

PETRIC: Ves.

POLONA: A kaj mi moreš občutiti?

PETRIC: Kristina! Hočeš biti moja?

POLONA: Vi se norčujete z menoj. Pustite me, da grem.

PETRIC: Ne pustim te, predno ne izrečeš sodbe življenja ali smrti. Povej, Kristina, hočeš biti moja?

POLONA: Niste nesrečen človek, a privoliti sme le ženska. Naj bo. Hočem, ČULIČ (skozi okno, zase): Na zdravje!

V dvorani čaka bratranec... Sam... Hlad... Zofa... Polmrak...

Kar se je potem godilo, se da najbrž povedati samo s temi besedami: — — — In še s temi: — — —

Pa stene včasih poslušajo in vidijo. In kot rečeno, tudi v Rimu je doba kislih kumaric in pasjih dni. Prijetno je bilo pisati o tem, pisati na dolgo in široko.

Prijetno tem boli, ker poslanec ni fašist ne opozicionalec in je poleg tega še mlad in je iz mesa in kosti in mu ni zamere.

Ne prijetno bi mu lahko postalo kvečjemu kdaj pri debati v parlamentu.

ZELJA.

Mama: »Ko te je ta mož hotel poljubiti, zakaj pa nisi takoj mene poklicala?«

Hčerka: »Ja, mamica, pa ko si bila ti toliko stara kot jaz, ali niso tudi tebi ugajali poljubi mladih mož?«

V MUZEJU.

Nekaj starih gospa je našlo v muzeju nekega znanca čisto samega.

»Kaj pa delate tu?« — so ga vprašale vse hkrati.

»Kaj delam?« je odgovoril.

»Saj vidite: čakam na starine!«

SE TEGA JE TREBA.

Gost: »Glejte, mlado pišče sem našel v jajcu.«

Gostilničarka: »Nič ne de, plačali boste malenkost več.«

RADI TEGA.

»Zakaj si dal svojega sina učiti za kuharja?«

»Na ta način najlažje uporabi svoj veliki nos, ki mu ga je dala mati narava.«

PETRIC: Hočem. O sladke besede! (Zagrabi za Polonino roko). Da mi roko, da jo pritisnem na srce. Odkrij laž, da ga poljubim.

POLONA (stopi dva koraka nazaj in odkrije obraz.) Glej!

PETRIC (se zdrzne, prebledi in se umika nazaj.) Moj Bog! To je... to je... duh moje žene! (Pade z obrazom na tla.)

POLONA (zmeče s sebe duhovsko oblačilo in stopi k Petrici). Motiš se, (Ga zagrabi za roko.) To je ona, — z glavo in nogami, tvoja žena. (Ga pahne proč.)

ČULIČ (skozi okno): Bog pomagaj!

POLONA: Torej, tu sem te našla?

PETRIC (se čez nekoliko časa dvigne, s sklenjenimi rokami in zasoplim glasom.) Polona!... To je preveč... Tega ne prenesem!

POLONA: Kaj ne preneseš? Sedaj si pokazal, da preneseš vse.

ZATO, KER...

Ona: »Ti, sinoči sem bila povabljen na domačo pojedino k nekemu znanu. Veš, pa sem morala celo noč peti.«

On: »Seveda, zato so ti ukazali, da bi ti preprečili neprestano govoriti.«

MOŽEVI LASJE.

Žena: »Tvoja pleša je že neznosna, kupiti si moraš kakšno sredstvo za rast las.«

Mož: »Niti v glavo mi ne pride! Da me boš imela potem za kaj zgrabiti.«

SMOLA.

Bankir (snubcu): »Vi prihajate žal Bog prepozno, moia hči se poroči v treh mesecih.«

»Kakšna škoda! V treh mesecih bi tako nujno rabil denar.«

PRIJAZEN MOŽ.

Kmet Repa: »Gospod, go spod, vaš pes mi je zadavil in pojedel kokoš!«

Gospod dr. Fižol: »Hvala, sinko moj, da si mi povedal, nocoj mu ne bom dal nič večerje.«

Paragraf 6: Ko žena zaspi, sme iti mož v gostilno, ali v kavarno, če mu plača sosed, sicer ne. Po noči mora zibati otroke.

Paragraf 7: Če reče žena možu osel, ji mora reči ta: angelček. Drugačni izrazi so v zakonskem življenju strogo prepovedani.

Paragraf 8: Ako se mož pregrešji le proti enemu prej navedenih paragrafov, je odvezan zakonskih dolžnosti v strogem pomenu besede toliko časa, dokler se žena ne premisli...

Naj bo dosti!

Če bi navedel še par paragrafov, bi me ženske raztrgale, Zato jih ohranim za prihodnjic.

Miha Gluha.

V svrhu znanja.

Sva deklici mladi in brhki in fletni, iztuhtali pesem v sezoni poletni. Ni dobro človeku res samemu biti, požuriti treba se, družbo dobiti. Zato sva sklenile, če vrag se obesi; na, Čukec ta listič in v svet ga raztresi. A zraven, ne zabi, da prav mešetariš, ter vmes preokroglih nam ne sklobasariš. Neizkušeni ker sva, sveta ne poznavata, a misli že take roje nam po glavi: Bi radi s kom prišli do resnega znanja, če kdo je na svetu, kj z nami rad sanja. Vas fantov je dosti, ki čitate Čuka, pa naj še za naju kdo pesem podruka. Če komu se zdeha od dolgega časa, tedaj naj kar listič napiše brez špasa. In solncece gorko mu bode sijalo, vse misli otožne iz srca pregnalo. Pri luninem svitu mu v tihl samoti, napolnijo sreče se srčni vsi koti. Tedaj, če kateri je, da ni še vklejen, popolnoma prost in da ni obremenjen, naj čakati naju ne pustj predolgo, in pesem naslovi na:

Vido in Olgo.

BREZPOMEMBEN LIST.

Potepuh sedi v kavarni in bere časopis; ko površno pogleda, ga vrže proč: Kakšen zanikern list pa je to! O mojem včerajšnjem vlovu ne prinaša niti besedice.

ZATO, KER...

Ona: »Ti, sinoči sem bila povabljen na domačo pojedino k nekemu znanu. Veš, pa sem morala celo noč peti.«

On: »Seveda, zato so ti ukazali, da bi ti preprečili neprestano govoriti.«

MOŽEVI LASJE.

Žena: »Tvoja pleša je že neznosna, kupiti si moraš kakšno sredstvo za rast las.«

Mož: »Niti v glavo mi ne pride! Da me boš imela potem za kaj zgrabiti.«

SMOLA.

Bankir (snubcu): »Vi prihajate žal Bog prepozno, moia hči se poroči v treh mesecih.«

»Kakšna škoda! V treh mesecih bi tako nujno rabil denar.«

PRIJAZEN MOŽ.

Kmet Repa: »Gospod, go spod, vaš pes mi je zadavil in pojedel kokoš!«

Gospod dr. Fižol: »Hvala, sinko moj, da si mi povedal, nocoj mu ne bom dal nič večerje.«

Paragraf 6: Ko žena zaspi, sme iti mož v gostilno, ali v kavarno, če mu plača sosed, sicer ne. Po noči mora zibati otroke.

Paragraf 7: Če reče žena možu osel, ji mora reči ta: angelček. Drugačni izrazi so v zakonskem življenju strogo prepovedani.

Paragraf 8: Ako se mož pregrešji le proti enemu prej navedenih paragrafov, je odvezan zakonskih dolžnosti v strogem pomenu besede toliko časa, dokler se žena ne premisli...

Naj bo dosti!

Če bi navedel še par paragrafov, bi me ženske raztrgale, Zato jih ohranim za prihodnjic.

Miha Gluha.

V svrhu znanja.

Sva deklici mladi in brhki in fletni, iztuhtali pesem v sezoni poletni. Ni dobro človeku res samemu biti, požuriti treba se, družbo dobiti. Zato sva sklenile, če vrag se obesi; na, Čukec ta listič in v svet ga raztresi. A zraven, ne zabi, da prav mešetariš, ter vmes preokroglih nam ne sklobasariš. Neizkušeni ker sva, sveta ne poznavata, a misli že take roje nam po glavi: Bi radi s kom prišli do resnega znanja, če kdo je na svetu, kj z nami rad sanja. Vas fantov je dosti, ki čitate Čuka, pa naj še za naju kdo pesem podruka. Če komu se zdeha od dolgega časa, tedaj naj kar listič napiše brez špasa. In solncece gorko mu bode sijalo, vse misli otožne iz srca pregnalo. Pri luninem svitu mu v tihl samoti, napolnijo sreče se srčni vsi koti. Tedaj, če kateri je, da ni še vklejen, popolnoma prost in da ni obremenjen, naj čakati naju ne pustj predolgo, in pesem naslovi na:

Vido in Olgo.

BREZPOMEMBEN LIST.

Potepuh sedi v kavarni in bere časopis; ko površno pogleda, ga vrže proč: Kakšen zanikern list pa je to! O mojem včerajšnjem vlovu ne prinaša niti besedice.

Zakaj? Zato.

Zakaj so nekateri ponočnjaki na Travniku zadeli v nedeljo popoldne z avtom v železni steber?

Zato, ker so mislili po najkrajši poti zleteti na luno, a so zgrešili pot.

Zakaj pri občinskih volitvah povsod zmagujejo komunisti?

Zato, ker se vsa »javnost« borj proti »Jaz bi rad rudečih roč« in podobnim stvarim, jedra pa ne zna zadržati.

Zakaj so nekateri rdeči župani ostali na svojem mestu?

Zato, pravijo, ker so baje dali nekatera zagotovila... Čuk tega ne verjame. Saj se rdeči niso učili pri Radiču, pač pa Radič pri rdečih.

Zakaj je g. Čeh v Rodiku dne 27. t. m. priredil ples?

Zato, ker rodiški fantje kaj tako obsežnega niso sposobni organizirati.

Zakaj je svojčas vlada razpustila občinske svete v Renčah, Biljah, St. Petru in Podgori?

Zato, da pri naslednjih volitvah zmagajo komunisti, kar se je v resnici tudi zgodilo! Z Belcehubom je hotela hudiča izganjati.

Zakaj gosp. Mervic iz St. Petra ni hotel sprejeti kandidature za župansko čast, ki mu je bila baje od strani odločujočih elementov ponujana?

Zato, ker Mervic je ostal mož-be-seda ter rekel: Ko sem županoval, ste me vrgli brez vzroka. Zato tudi ne sprejemam ponujene mi časti, kajti krivico treba najprej popraviti, potem šele se bomo pogajali o novih rečeh. Prav je imeti!

Zakaj ne zidajo v Sovodnjah nove cerkve?

Zato, ker še sedanja baraka je prevelika za dosedanje obiskovalce službe božje!

Zakaj so zmagali pri občinskih volitvah v Biljah komunisti?

Zato, da bo vlada imela vzroka dovolj, da občinski svet na novo razpusti!

Zakaj David, Doktorič kritizira vsak pevski zbor, katerega sliši peti?

Zato, da bo svet mislil, da je pevsko in skladateljsko učenost požiral z veliko žlico, med tem ko je resnica ta, da ni še nikjer nič napravil, kjer je začel!

Zakaj so razpisane v Opatjemseju občinske volitve?

Zato, da pri volitvah zmagajo komunisti in se bo vsled tega komisarjevanje nadaljevalo kakor dosedaj!

Zakaj so pri občinskih volitvah v Podgori zmagali komunisti?

Zato, ker ste se narodni stranki skregali in so briški volilci napovedali strik pri volitvah.

Zakaj je goriški krompir zgubil sloves na Dunaju in v Nemčiji?

Zato, ker so nekateri kmetje polnili vreče namesto s samim krompirjem, tudi z mokro zemljo, tako, da je došel na Dunaj namesto vagon krompirja — vagon smrada.

BREZPOMEMBEN LIST.

Potepuh sedi v kavarni in bere časopis; ko površno pogleda, ga vrže proč: Kakšen zanikern list pa je to! O mojem včerajšnjem vlovu ne prinaša niti besedice.

Zakaj? Zato.

Zakaj so nekateri ponočnjaki na Travniku zadeli v nedeljo popoldne z avtom v železni steber?

Zato, ker so mislili po najkrajši poti zleteti na luno, a so zgrešili pot.

Zakaj pri občinskih volitvah povsod zmagujejo komunisti?

Zato, ker se vsa »javnost« borj proti »Jaz bi rad rudečih roč« in podobnim stvarim, jedra pa ne zna zadržati.

Zakaj so nekateri rdeči župani ostali na svojem mestu?

Zato, pravijo, ker so baje dali nekatera zagotovila... Čuk tega ne verjame. Saj se rdeči niso učili pri Radiču, pač pa Radič pri rdečih.

Zakaj je g. Čeh v Rodiku dne 27. t. m. priredil ples?

Zato, ker rodiški fantje kaj tako obsežnega niso sposobni organizirati.

Zakaj so svojčas vlada razpustila občinske svete v Renčah, Biljah, St. Petru in Podgori?

Zato, da pri naslednjih volitvah zmagajo komunisti, kar se je v resnici tudi zgodilo! Z Belcehubom je hotela hudiča izganjati.

Zakaj gosp. Mervic iz St. Petra ni hotel sprejeti kandidature za župansko čast, ki mu je bila baje od strani odločujočih elementov ponujana?

Zato, ker Mervic je ostal mož-be-seda ter rekel: Ko sem županoval, ste me vrgli brez vzroka. Zato tudi ne sprejemam ponujene mi časti, kajti krivico treba najprej popraviti, potem šele se bomo pogajali o novih rečeh. Prav je imeti!

Zakaj ne zidajo v Sovodnjah nove cerkve?

Zato, ker še sedanja baraka je prevelika za dosedanje obiskovalce službe božje!

Zakaj so zmagali pri občinskih volitvah v Biljah komunisti?

Zato, da bo vlada imela vzroka dovolj, da občinski svet na novo razpusti!

Zakaj David, Doktorič kritizira vsak pevski zbor, katerega sliši peti?

Zato, da bo svet mislil, da je pevsko in skladateljsko učenost požiral z veliko žlico, med tem ko je resnica ta, da ni še nikjer nič napravil, kjer je začel!

Zakaj so razpisane v Opatjemseju občinske volitve?

Zato, da pri volitvah zmagajo komunisti in se bo vsled tega komisarjevanje nadaljevalo kakor dosedaj!

Zakaj so pri občinskih volitvah v Podgori zmagali komunisti?

Zato, ker ste se narodni stranki skregali in so briški volilci napovedali strik pri volitvah.

Zakaj je goriški krompir zgubil sloves na Dunaju in v Nemčiji?

Zato, ker so nekateri kmetje polnili vreče namesto s samim krompirjem, tudi z mokro zemljo, tako, da je došel na Dunaj namesto vagon krompirja — vagon smrada.

BREZPOMEMBEN LIST.

Potepuh sedi v kavarni in bere časopis; ko površno pogleda, ga vrže proč: Kakšen zanikern list pa je to! O mojem včerajšnjem vlovu ne prinaša niti besedice.

Zakaj? Zato.

Zakaj so nekateri ponočnjaki na Travniku zadeli v nedeljo popoldne z avtom v železni steber?

Zato, ker so mislili po najkrajši poti zleteti na luno, a so zgrešili pot.

Zakaj pri občinskih volitvah povsod zmagujejo komunisti?

Zato, ker se vsa »javnost« borj proti »Jaz bi rad rudečih roč« in podobnim stvarim, jedra pa ne zna zadržati.

Zakaj so nekateri rdeči župani ostali na svojem mestu?

Zato, pravijo, ker so baje dali nekatera zagotovila... Čuk tega ne verjame. Saj se rdeči niso učili pri Radiču, pač pa Radič pri rdečih.

Zakaj je g. Čeh v Rodiku dne 27. t. m. priredil ples?

Zato, ker rodiški fantje kaj tako obsežnega niso sposobni organizirati.

Zakaj so svojčas vlada razpustila občinske svete v Renčah, Biljah, St. Petru in Podgori?

Zato, da pri naslednjih volitvah zmagajo komunisti, kar se je v resnici tudi zgodilo! Z Belcehubom je hotela hudiča izganjati.

Zakaj gosp. Mervic iz St. Petra ni hotel sprejeti kandidature za župansko čast, ki mu je bila baje od strani odločujočih elementov ponujana?

Zato, ker Mervic je ostal mož-be-seda ter rekel: Ko sem županoval, ste me vrgli brez vzroka. Zato tudi ne sprejemam ponujene mi časti, kajti krivico treba najprej popraviti, potem šele se bomo pogajali o novih rečeh. Prav je imeti!

Zakaj ne zidajo v Sovodnjah nove cerkve?

Zato, ker še sedanja baraka je prevelika za dosedanje obiskovalce službe božje!

Zakaj so zmagali pri občinskih volitvah v Biljah komunisti?

Zato, da bo vlada imela vzroka dovolj, da občinski svet na novo razpusti!

Zakaj David, Doktorič kritizira vsak pevski zbor, katerega sliši peti?

Zato, da bo svet mislil, da je pevsko in skladateljsko učenost požiral z veliko žlico, med tem ko je resnica ta, da ni še nikjer nič napravil, kjer je začel!

Zakaj so razpisane v Opatjemseju občinske volitve?

Zato, da pri volitvah zmagajo komunisti in se bo vsled tega komisarjevanje nadaljevalo kakor dosedaj!

Zakaj so pri občinskih volitvah v Podgori zmagali komunisti?

Zato, ker ste se narodni stranki skregali in so briški volilci napovedali strik pri volitvah.

Zakaj je goriški krompir zgubil sloves na Dunaju in v Nemčiji?

Zato, ker so nekateri kmetje polnili vreče namesto s samim krompirjem, tudi z mokro zemljo, tako, da je došel na Dunaj namesto vagon krompirja — vagon smrada.

BREZPOMEMBEN LIST.

Potepuh sedi v kavarni in bere časopis; ko površno pogleda, ga vrže proč: Kakšen zanikern list pa je to! O mojem včerajšnjem vlovu ne prinaša niti besedice.

Zakaj? Zato.

Zakaj so nekateri ponočnjaki na Travniku zadeli v nedeljo popoldne z avtom v železni steber?

Zato, ker so mislili po najkrajši

Pravijo.

Pravijo, da v Mariboru prodajajo po dalmatinskih kletih dalmatinska in istrijska vina. Specialiteto **Apolo** samo v kleti na grajskem trgu se prodaja zato, ker pisec misli na grškega boga, sina Zeusa in Lete, kateri je bil rojen na Delos-u in je bil dvojček Artemise. To je bil namreč tudi bog luči, posebno pa solne luči, takorekoč da hoče razbistriti glavo onim, ki tavajo v temi, ker so neumni?

Pravijo, da kolporterju Horvatu v Mariboru je policija prepovedala prodajati inozemske liste. »Čuk na palci« je za Jugoslavijo tudi inozemski list.

Pravijo, da je tajnik kol. društva »Perun« v Mariboru junak iz Like, ker je z enim mahom muho ubil.

Pravijo, da so v Mariboru vse gostilne in kavarne vedno polne zato, ker vedno dežuje.

Pravijo, da so 1. avgusta v Mariboru nekateri mladeniči ajnrukali in da so tudi njih ljubice z njimi vred ajnrukale.

Pravijo, da so do sedaj Radičevci morali biti vedno pod klopjo, da bodo pa sedaj sedeli ne le na klopi — temveč celo na mizi.

Pravijo, da bodo šli sedaj mariborski tatovi v kopališča in na letovišča, ker jim je v Mariboru prevroče, mesto Maribor bo pa — hm — hm... bržkone žalostno, ker bo izgubilo za kratek čas tako pridne in dobre odjemalce.

Pravijo, da gostilničarji v Mariboru zahtevajo tudi ob nedeljah sveži kruh, da so pa peki rekli, da bi bilo bolje, ako bi gostilničarji dajali ob nedeljah sveži golaši.

Pravijo, da peki v Mariboru pečejo sedaj tako velike žemlje, da se ni treba posluževati poveševalnika.

Pravijo, da je v Mariboru občina prepovedala kolporterjem prodajati inozemske časopise.

Pravijo, da je Olga iz Dragovic vsa srečna, ker je bila že dvakrat v Čuku. Ta velika sreča ji je kar sapo vzela.

Pravijo, da je Pepca huda na Olgo, ker ji je ta prevzela mnogo prostora v Čuku. Le potolažita se: za obe bo dosti prostora.

Pravijo, da pravi Olga, da je slabo govoriti o ljudeh lažje, kot popraviti krivico. To ve tudi Čuk na palci, zato bo dal mnogo časa in prilike, da se to vendarle zgodi.

Pravijo, da Čuk ne bo miroval, dokler Olge osebno ne spozna in jo zasnuje. Le potrošaj se, Olga; če si »fejst« punca, se še zgovoriva. Če pa nisi pa tud' nič ne dé.

Pravijo, da ima neko dekle v Stari Sušici srčno napako; radi ljubezni hodi k zdravniku.

Pravijo ravno tam, da je neka stara klepetulja toliko klepetala, da ji je usta čez brado visijo. Pazi pa naj, da si nosa ne odgrizne.

Pravijo v Črnem vrhu, da je »fantovski ata« v zelo slabem stanju, ker je tako nemudoma razdelil svoje premoženje, toda samo sinovom,

hčerke pa je meni nič tebi nič kar tako ostavil.

Pravijo, da nameravajo napraviti pritožbo, ter da bodo prelomile »testamente«.

Pravijo istotam, da je pred nedolгим časom neka gospodična raztrgala deset Čukovih izvodov, to pa samo radi tega, ker je bila pri temu prizadeta. Čuk je bil zelo žalosten, ko je to izvedel.

Pravijo v Črnem vrhu, da so bili vaški fantje zelo veseli preteklo nedeljo, to pa zaradi tega, ker so bili povabljeni na »ohceta«. Čuk jih je videl in slišal, ko so ženinu zapeli v slovo.

Pravijo, da je neki loški fant šel k večernicam v nedeljo popoldne, in je prišel domov v ponedeljek zvečer; to je bila res dolga pot.

Pravijo, da so šla nekatera loška dekleta na sv. Jakob v Ravne fante iskat, iskale so jih do 22. ure, a brez uspeha so se vrtnile s svojimi kuštnimi glavčami domov.

Pravijo Rodičani, da priredi nek-ko društvo »Jurčič« o sv. nikoli veliko vrtno veselico, pri kateri bodo sodelovala vsa društva ponočnjakov

in kvartopivcev; na kateri igra izvrstna mačja godba. Predstavljala se bode igra »Zaspanci«; upati je da bodo igralci svoje naloge izvrstno rešili, ker so nekateri od teh v tej stroki pravi mojstri. K obilni udeležbi vabi odbor.

Pravijo nekje, (menda na Grahovem), da so nekemu fantu lasje izpadli od samih skrbi, ker mora nositi babje kvante v druge vasi.

Pravijo Gočani, da je bilo v nedeljo na Slapu tako pomanjkanje »punc« za plesat, izvzemi tiste, ki so željno stegovale glave čez ograjo, da so se kar tepili zahje. Nazadnje je prišlo še tako daleč, da so se ljubčki in ljubice mesto poljubovali — klofotali. Čuk pa je vse to videl doli z »smreke«.

Pravijo pri Sv. Ivanu v Trstu, da gradi mestna občina sedaj poslopja najmodernejšega štila. Kdor tega ne veruje, naj gre pogledat v čakalnico tramvajskih uslužbencev v Bošketo. Podobna ni niti pasji hišici.

Pravijo istotam, da je postalo moderno po noči zidove podirati. Oblastva tega ne vidi.

Izborno sredstvo.

Zdravnik (tašči svojega zdravljence): Torej potiti se mora vaš zet, če ne se lahko zgodi, da ostane vaša hči brez moža.

Tašča: Ne bojte se, zato bom že jaz skrbela; niti za trenutek se ne ganem od njega.

ZELJA.

Pri neki konjski dirki na športnem igrišču. Na tribuni stoji nališpana mlada gospodična:

»To je pa res čudno! Na takem kraju, kjer je toliko lepih konj, ne morem najti osla, ki bi mi dvoril!«

V BOLNICI.

V bolnici leži bolnik, kateremu je odmerjeno še par uric življenje. Nenadoma začne gleda na steni sliki dveh mož. Radoveden vpraša sestro, kdo da sta tista dva moža.

»Prvi je zapustil v bolnici 50.000 L., drugi pa 200.000.«

»Jaz pa bom še več!«

»Kaj pa?«

»Svoje življenje!«

ŠTEVILKA...!

Maršalova žena, ki je stalnovala zunaj vojašnice, kar ni potreba še posebej omenjati, je hotela govoriti s svojim možem, ki je bil v vojašnici, kar se že samo po sebi razume. Zato je stopila v sosednjo hišo, kjer so imeli telefon. Vprašala je gospodično:

»Zvežite me z mojim možem!«

Uradnica: »Številka?«

Maršalova žena: »Kaj, vi ničvrednica, ali jih imam morda več kot enega! Nesramnica!«

OGLAS.

Na rihemberškem plesu je neko dekle izgubilo nedolžnost. Naproša se, da jo pošten najditelj prinese v uredništvo Čuka, kjer se mu odšteje zakonito nagrado.

Pisma.

POZDRAV IZ MODENE.

Meseca sta že minula, odkar nismo videli naše prelube solčne Gorice. In zato ji pošilja letnik 1905 pozdrave. Starišem, bratom, prijateljem in našim nepozabljenim dekletom; pa našemu Čuku na palci.

Rijavec Alojzij, Solkan; Gomišček Angel, Podgora; Bremec Jožef, Lokavec; Mašič Ludovik, Povirja; Božič Ivan, Gorjansko; Kodelja Mihael, Gorica.

Iz stare Sušice.

V Stari Sušici je deklica, ki rudeča ima ilca in velika je, široka in prebiva blizu potoka, prijazna je in se smehlja, in fantje tudi rada ima, če včasih dela, se poti, precej rada oboli, v posteljo hitro mora iti, cele dneve tam prebiti, če jo glavca zaboli, brž k zdravniku pohiti, gotovo je, da se boji, da prezgodaj umrla bi, pa je dosti škoda ni, ker takih se le še dobi. Da bi Čukec zanjo znal, precej bi se k nji podal, bi svojo sovo zapustil in v njo se hitro zaljubil.

Večer v Parku!

Posvečeno obč. svetu v Mariboru.

I. Prijetna tema v Mariborskem parku, ugodna nam mladini je, nikjer svetilke se ne vidi, ki nam veselje kvarila bi.

II. Romantika v parku se dogaja, na trati, pod grmovjem, na klopetih, drevesa tiho šepetajo in luna se drži na smeh.

III. Slavček milo v grmovju poje, sladko pesem o ljubezni žvrgoli, mladenka tesno ljubčku se privije, klop se začne majat in — »iht!«.

IV. Srečne teme kmal bo konec, v občinskem svetu se že govori, da ta tema za mladino je škodljiva, naj elektrika jo razjasni.

V. O neusmiljeni občinski svetovalci, vživali v parku ste tud' Vi ni luč nikdar vas nadlegovala, oškodovani bili bi le mi.

VI. Vničena bo s tem bodočnost parka, privlačna sila razsvetljava ni, romantično življenje bo nehalo in nepotrebne bodo tam klopi.

VII. Slavček ne bo več prepeval, »Rosenhügel« ne bo več cvetel, na Kalvarijo mladina bo romala, tja niti policist ne bo došel.

Mariborski nočni ptiči!

V tolažbo prizadetim.

Če ozrem se gor po Kranjskem,
V vas Budanje na Vipavskem,
Zanima vsačga naj to le,
Kar Čuk na hrastu vam pove:
Zato tako se imenujem.
Ker bil v nedeljo sem na tujem:
Res se vršil je tamkaj ples,
Pa bili so tudi stari vmes,
Tud mlad Joško bil je z Mino,
Se sukal Nace je s Pepino.
Vseeno starim spoštovanje,
Je b'lo na plesu dobro zanje,
Skrbi so vsi doma pustili,
Ter se z mladino veselili.
Kdor mlad sveta ne zapusti,

Vsak plesnjev je na stare dni.
Če se pa ga je kdo napil,
Pri tem pač dobre volje bil,
Pa vinica le ni zmanjkalo,
Kot je nekda v Galileji b'lo,
Le to si štejemo v čast
Da Čuk se splazil je na hrast,
Če kdaj še ples kje priredimo,
Boljši sedež preskrbimo.
Le kdor na srcu je bolan,
Naj pride k nam na šmarni dan,
Zdravil zajetih iz Piščali,
Jih prav po ceni bomo dali.
In če imamo tu Malika,
Ter ga častimo kot se šika,
Baj živi naj, naš Malik.
Je vseh plesalcev teh vsklik.

**STANOVANJSKA BEDA V
MARIBORU.**

V nedeljo 2. avgusta si je neki vitez v Mariboru ogledal stanovanje pri gospej S. v Pobrežju. Ona, Neni-ka, je rekla: »Bitte mit wem habe ich die Ehre zu sprechen?« Gosp. vitez zelo začuden vpraša: »Ja kennen Sie mich denn nicht? Ich bin der weit und breit bekannte Wahllisten-träger.«

Ona odgovori: »Das weiss ich zwar nicht, aber ich weiss, dass der Tabor schon etwas darüber geschrieben hat.«

ZDRAVILO.

Gospa Vipavskaja je padla v nezavest.

Služkinja je hitela poklicati soproga:

»Moj Bog! Moj Bog! Zdi se, da jo ni več mogoče oživiti! Kakor mrtva je!«

Mož pa čisto mirno:

»Povejte ji na ušesa, da je prišla šivilja, da bi ji pomerila obleko!«

Nova prodaja tkanin na račun NARODNE ZVEZE TOVARNARJEV PO ZNIŽANIH CENAH (AL RIBASSO)

VIDEM - Via Savorgnana 5 (vokal Via Cavour) - UDINE

OPOZARJAMO naše cenj. odjemalce, da v ponde-
ljek, dne 10 t. m. pričnemo z razprodajo (likvida-
cijo) vseh poletnih predmetov po

ZELO NIZKIH CENAH

Poizkusite, in prepričali se bode o tem.

OBIŠČITE NAŠE ZALOGE!

Bogata izbira blaga za gospode in gospe. — Žamet za lovce. — Izgotovljeno perilo. — Platno. — Goba-
sto tkanu blago za gospe. — Platno in bombaževina v vseh visočinah. — Prtena. Brisače in servijeti
„Fiandra“. — Pletenine iz lanu in bombaža. — Tepihi. — Tepihi za hodnike iz jute in koko. — Zavese.
Blago za mibillje. — Posteljna pregrinjala v vseh merah. — Dvošivi. — Opreme za neveste. Popolne
oprave za prenočišča, zavode in internate. — Izdelane blazine iz žime in volne.

OPOMBA. Blago, ki ne ugaja naj si bo glede kvalitete ali cene se vzame nazaj.

CENE STALNE

VSTOP PROST BREZ OBVEZE NAKUPA

RAZPRODAJALCEM POSEBEN POPUST!

VIDEM, V. Savorgnana 5 (vokal V. Cavour)

Postreže se v vseh jezikih.

Urša mpa Mica.

Urša: O, zdrava Mica, se se pa nis zlagala, ka s' rekla, de se boua hmalu bidele.

Mica: Ja zdej sma kampilil kašne, ka b' na blu tkat taplu, b' se mil cit kadej mala usuknt.

Urša: Patrp, se če na buo drgač, se ma mogli hmal, de ma nrdij lipe ume, malit tku na nuca neč beč.

Mica: Ja pa ris, litas b' lahna žbi- le ribe na usač streiš tkaj dožje je vsk dan. Ka b' bli naštimat električna centrala Grahuc, kokr sa prabl, b' jem zdej feist šlu.

Urša: Ki boda neje naštimat, to pr nas ka nisa lide za ukop, se še mle- karna b' jemu usak narrajš sam za sje. Ka buo ta mlad »fuk« dara- su, buo morebit ki bujš.

Mica: Boma bidel. Zdej pa le pelva žle grje tist, ka ima telefonu na sarabuotu spelan, patle boda pa kui usi bidel, ki sua se zgauarjale. Adijo.

Urša: Boua pa n drujkrt še ki »klepetale« ka buo bel gbišna. Da- bra se mei!

VSE RADI CEN.

Pred kratkem je prišel neki gospod iz Graca v Maribor, odkoder se je peljal v Ljubljano. Ko je izstopil iz vlaka, je tekel v mesto. Neki postrešček ga je vprašal: »Kam se Vam pa tako mudi?«

Potnik: V mesto grem vino pit in sardine jest.

Postrešček: Sai to dobite tudi na Aleksandrovi cesti ali pa na Grajskem trgu.

Potnik: To že vem, ali tu je dal, matinsko vino po 10 dinarjev in sardine po en dinar in pol v Dalmatinski kleti v Lekarniški ulici pa dobim vino po 8 dinarjev in sardine po pol dinarja. Teči pa moram zato, da pridem še pravočasno do vlaka, ki gre v Ljubljano.

MOGOČE.

»Petrač me je včeraj ime- noval osla, jaz ga bom tožil pred sodnijo«.

»Raje ne stori tega, on je vsega zmožen in če ti dokaže, boš blamiran«.

KAJ SLIŠIM!

Rihemberk se moderno dviguje, iz plesov si kapitale kuje! Največ pomaga ženski rod, ki tuja ljubeznivo vabi, ne vpraša kaj je in odkod, da le dobro jo pograbi. Pa vendar niso vse enake, ene so narodne, druge pa take. Vse dene Čuk na rešeto, naj bo devico ali teto, doživele bodete sramoto in kes, da vas ne povoha niti pes. Vse, dragi Čuk, bodeš naštel, naj bo iz te ali one vasi, da si jo le na plesu vjel po dnevu ali sred noči. Dela in truda bode res mnogo, a Ti igraš pa lepo ulogo!

Pravijo, da se je na rihemberškem plesu izvršilo več zarok, kakor pa na ljubljanskem velesejmu trgovskih pogodb.

Pravijo v Slavinjah pri Hrušovu, da je neka g. iz gostilne, ki se zelo razburja, ker ji je država vzela ljub- čka k vojakom. Čuk bi svetoval do- tični osebi, da se potolaži, ker je premalo poznala dotičnega. Drugič se obrnite na Čuka, ker je on najboljši specialist za te bolezni.

Pravijo, da Anatelina iz Sv. Mar- tina je mogla imat bogatega fantali- na, ali da ga nije htela, jer da ju nije znao prosit, a sada da bi ga rada, jer oni, sa katerega je mislila, zauju ne mara.

Pravijo, da i u Sv. Martinu je došla nova ženska moda, da kažejo gole kosti do ramena: započele su dve, koje misle, da su upravo one odluče- ne za takove stvari, da jim fanti gle- dajo one trstike do ram.

Babica avtorizirana sprejema noseče. - Govori slovensko. SLAVEC - TRST - Via Giulia 29

Sprejema se v popravilo punčke iz porcelana in celuloida, lasne zaponke, torbice, vsakovrstne stvari iz celuloida, gumija, ambra itd. Trgovina drobnjave in igrač **A. Flegel**, via Carducci 9 - Gorica.

Domače žganje	Lir 10.50—11.50 liter.
Rum Jamaica 50%	12.50 literna steklenica.
Lajčna Krema marsala	12.30
Cognac	10.50 7/10
Lajčni ognac	15.50
Melaga vino	10.—
Cipro	8.—
Pissito	6.50
Chianti	4.—, 4.25, 5.50 steklenica nevračunjena

Maršala, vermout, asli spumante, spumante moškati. Najfinejši likerji, Fernet, Bitter, Sirupi.

Zganjarna Trg Sv. Antona št. 7 — Gorica.

Pravim Vam samo to!

Predno kupite šivalni stroj ali dvokolo, oglejte si mojo veliko zalogo **šivalnih strojev „Winselman - Titan“** in **„Anker“** ter dvokoles dobroznane znamke **„Alena“**. V zalogi imam nad **100** koles na izbiro.

Priporočam šivalne stroje **Titan** in **Anker**, kateri so za umelno vezenje in šivanje najpripravnejši. V vezenju in šivanju pouk brezplačen.

Edino slovensko zastopstvo **Bianchi** dvokoles.

Pred nakupom šivalnih strojev in dvokoles, zahlevajte moj brez- plačni cenik, v katerem se lahko prepričate, da je blago prvovrstno in najceneje in edino iz nemških tovarn.

Priporoča se stara in dobro znana trdka

Elija Čuk

Gorica, Piazza Cavour št. 9.

Lasna mehanična delavnica in popravilnica **via Duomo št. 11**. Sprejema vsa popravila, katera se ločno in po ceni izvršujejo

Trgovina z m-nufakturo

ŠKODNIK ANTON

Gorica - Via Seminario 10 - Gorica

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
Zapomni si, nevesta, to resnico,
in preden sežeš ženinu v desnico,
previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modi
predaja za deželo, za Gorico
pri semenišču v hiši z desetico
trgovec **Škodnik Anton**, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati,
in tebe, žena, ženin, fant, deklina,
trgovec ki kupuješ mnogo hkrati

cefirja, oksforda in etamina!
„Sem zadovoljen z blagom!“ vsak poreče
in zadovoljnost ključ je že do sreče.

Manufakturo, perilo, izdelane obleke
po cenah brez konkurence
kupite pri dobroznani

Bratje Mose

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

Najfinejša vina v steklenicah
Luigi Calissano & Figli

Alba

Brachetto

Nebiolo Barbera

Freisa

Barolo

Gran Spumante

Duca d'Alba

se dobè pri žganjarni
na trgu Sv. Antona 7
v Gorici.

POPOLNOMA VARNO NALOŽEN
DENAR V JUGOSLAVIJI
Ljubljanska posojilnica

I. Z. Z. O. Z.

v novopodružni ulici

v Ljubljani
Mestni trg, šte. 6

sprejema vloge na hra-
nilne knjižice in te-
koči račun, jih obrestuje
po 8%

ter jih izplačuje takoj brez odpo-
vedi in brez odbitka.

Večje hranilne vloge z odpove-
dnim rokom obrestuje tudi višje
po dogovoru.